

genstande, indtil der er truffet bestemmelse om deres anbringelse.

§ 8. Ministeren for Grønland kan fastsætte bestemmelser om dusør for anmeldelse og aflevering af de i §§ 4 og 6 nævnte genstande.

Kapitel II.

Fredning.

§ 9. Ministeren for Grønland kan foretage fredning af plante- og dyrearter i hele Grønland eller i bestemte områder.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere foretage fredning af ubeboede områder og lokaliteter, hvor nyplantninger eller udsættelse af dyretyngel påtænkes eller er sket.

Stk. 3. Ministeren fastsætter de nærmere regler om fredningens indhold og omfang.

§ 10. Der kan efter reglerne i §§ 11-17 foretages fredning af:

1) Områder, som på grund af deres landskabelige værdi eller beliggenhed i nærheden af bosteder har væsentlig betydning for almenheden.

2) Områder og lokaliteter, hvis bevarelse af videnskabelige, undervisningsmæssige eller historiske hensyn er af væsentlig interesse.

3) Bygninger, bygningsdele og varder, hvis bevarelse på grund af deres historiske værdi er af væsentlig betydning.

§ 11. I forbindelse med fredning efter § 10 træffes bestemmelse om fredningens omfang og indhold. Der kan endvidere træffes bestemmelse om, hvilke foranstaltninger ejeren eller brugeren eller vedkommende kommune skal træffe til fredningens gennemførelse.

§ 12. Fredningssag kan rejses over for landshøvdingen af et ministerium, landsrådet, en kommunalbestyrelse eller en forening eller institution, der er anerkendt af ministeren for Grønland hertil.

§ 13. Landshøvdingen kan afvise sagen, såfremt han finder, at fredning ikke, eller ikke for tiden, bør gennemføres.

Stk. 2. Landshøvdingens afgørelse kan indbringes for ministeren for Grønland af de myndigheder m.fl., der er nævnt i § 12.

§ 14. Hvis landshøvdingen, om fornødent efter indhentet udtalelse fra personer eller institutioner, der må anses for sagkyndige med hensyn til de formål, den påtænkte fredning skal tjene, finder, at fredning kan komme på tale, foretager han bekendtgørelse i Statstidende og Grønlandsposten om sagens genstand og omfang. Samtidig underretter han de ejere og brugere, hvis rettigheder skønnes at blive berørt. Fristen for fremsættelse af protester og erstatningskrav kan ikke fastsættes til mindre end 3 måneder.

Stk. 2. Sagen forelægges for kommunalbestyrelsen, hvis det drejer sig om en stedlig begrænset fredning. Alle fredningssager forelægges landsrådet.

Stk. 3. Når der har fundet bekendtgørelse sted, må der ikke foretages noget, der kan hindre eller vanskeliggøre fredningens gennemførelse.

§ 15. Fremkommer der ikke protester eller erstatningskrav i anledning af den planlagte fredning, kan landshøvdingen træffe bestemmelse om fredning.

Stk. 2. Rejses der indsigelse mod fredningen eller fremsættes erstatningskrav, forelægger landshøvdingen sagen for ministeren for Grønland. Ministeren træffer herefter bestemmelse om, hvorvidt fredningen skal gennemføres.

Stk. 3. Selv om fredningen ikke gennemføres, kan der ydes erstatning til den, der har lidt tab ved ikke at kunne udnytte sin ejendom som hidtil.

Stk. 4. Kan ministeren ikke godkende et erstatningskrav, anlægger landshøvdingen sag mod den pågældende til afgørelse af spørgsmålet.

§ 16. Meddelelse om beslutninger i henhold til § 13, stk. 1, og § 15, stk. 1 og 2, gives til den, der har rejst sagen, samt andre, der har været inddraget under sagen.

Stk. 2. Inden 14 dage efter, at en fredningsbeslutning er truffet, foretager fredningsmyndigheden bekendtgørelse om fredningen i de i § 14, stk. 1, nævnte blade.

Stk. 3. Fredningsmyndigheden drager omsorg for gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige til sikring af fredningen, og lader fredningsbeslutningen regi-